

[Fibiger.]

folkene, naar de er i fremmed Havn, har man ikke hidtil ment, at der fra Statens Side skulde foretages noget. Det, der hidtil har været gjort for Søfolkene, har været gjort paa privat Initiativ. Jeg vil i denne Forbindelse gerne pege paa, at den Institution, der hedder Sømandsmissionen i fremmede Havne, gennem Aarene har gjort et stort Arbejde for at være Søfolkene til Hjælp, og den indenlandske Sømandsmission har ogsaa paa forskellig Vis truffet Foranstaltninger, saaledes at Sømændene naar de kom i Havn, ikke var henvist til at leve paa Beværtninger.

Det gaar for øvrigt saadan med alle sociale Foranstaltninger, at de til at begynde med foretages paa privat Initiativ — i denne Forbindelse kan det vel siges, at det er Menighederne, der først har taget Opgaven op —, og naar det saa er kommet i Gang, træder Staten til, hvad jeg ogsaa mener er ganske rimeligt.

Jeg finder det naturligt og rigtigt, at man nu ogsaa fra Statens Side kommer Søfolkene til Hjælp, og selv om det foreliggende Lovforslag hedder Forslag til Lov om Velfærdsforanstaltninger for søfarende, saa mener jeg alligevel, at det kan være rigtigt nok, at Søfolkene ogsaa skal betale dertil. Det er ikke store Beløb, der er Tale om her, 60 Øre om Ugen, 7 Kr. om Aaret. Det viser sig for øvrigt, at det, man selv betaler til, er man mere interesseret i. Det glæder os ogsaa, at det gennemføres paa et Tidspunkt, da man i de andre nordiske Lande foretager noget lignende, idet det kan være rimeligt, at man søger at komme i Forbindelse med hinanden og faar et Samarbejde i Gang, saaledes at man derved, at der bliver flere Penge til Raadighed, kan gøre en større Indsats for Sømændene, naar de kommer i Havn.

Der staar i Lovforslaget, at dette Velfærdsraad skal bestaa af en af Ministeren udpeget Formand samt et af Ministeren nærmere fastsat Antal Medlemmer, omfattende Repræsentanter for Rederne, de søfarende samt private Institutioner, der arbejder for Søfolks Velfærd. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke er Meningen, at man vil søge Forbindelse med Sømandsmissionen, saadan at den faar nogle Repræsentanter deri, idet den har Erfaringer for, hvordan det hidtil er foregaaet, saa at man derved kan faa hele det Forhold ordnet paa den bedst mulige Maade, og at der kan blive et Samvirke mellem Sømandsmissionen og de andre Institutioner og Staten.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige Tilslutning til, at dette Lovforslag føres igennem snarest muligt, saa at man kan komme i Gang med at iværksætte noget, der kan blive til Gavn for vore Søfolk.

Steen: Inden for Det radikale Venstre har vi megen Forstaaelse og megen Interesse for den Tanke, der ligger bag det Lovforslag, vi her behandler, og vi vil ogsaa gerne medvirke til at virkeliggøre det Forsøg, man her stiller imod, ved at støtte Lovforslagets Gennemførelse.

De Enkeltheder, der kan være Grund til at tale om, forbeholder vi os naturligvis at se nærmere paa under Sagens fortsatte Behandling.

Alfred Jensen: Jeg tror, at der er almindelig Enighed om, at det Spørgsmaal, som det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa, maa vi have løst, og have løst ret omgaaende. Det er et Felt, der hidtil har været forsømt. Den socialdemokratiske Ordfører har allerede gjort opmærksom herpaa og udtalte, at det var en stor Opgave. Jeg tror i og for sig, at han har Ret i, at det er en stor Opgave. Problemet er saa, om de Foranstaltninger, der her foreslaas, er tilstrækkelige. Jeg tænker paa det Beløb, man regner med at kunne anvende, 280 000 Kr. aarlig. Naar man tager Opgavernes Omfang i Betragtning, stiller man sig tvivlende over for, at det skulde være tilstrækkeligt. Jeg ved vel, at man i Norge har en lignende Ordning, men for Norges Vedkommende maa man huske paa, at man startede med et Tilskud paa 10 Mill. Kr. Spørgsmaalet er, om ikke ogsaa vi her i Danmark burde overveje en bedre Start end den, der foreslaas her. Skal man nemlig indskrænke sig til 280 000 Kr. aarlig, forudser jeg, at det vil være noget, inden man kommer virkelig i Gang med Opgavernes Løsning. Jeg kunde derfor tænke mig, at man paa en eller anden Maade ret hurtigt stillede et større Beløb til Raadighed end efter de foreslaaede Regler, enten saaledes, at Staten direkte gav et Starttilskud, eller at Tilskuddene for 5 eller 10 Aar stilledes til Raadighed allerede i første Omgang.

Jeg skal ikke her ved Lovforslagets første Behandling gøre mange Bemærkninger ud over, hvad jeg har nævnt. Dog vil jeg knytte en enkelt Bemærkning til Spørgsmaalet om Velfærdsraadet. Handelsministeren faar temmelig frie Hænder med Hensyn til at bestemme Raadets Størrelse. Det har vi ikke noget imod. Men vi vil henlede Ministerens Opmærksomhed paa